

DOS ESTILS POLÍTICS

Montilla és dels dirigents que fan més que no pas parlen

JUAN-JOSÉ LÓPEZ BURNIOL

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 28.09.07

Winston Churchill explicava aquesta maldat de Clement Attle: "Una vegada va arribar un taxi buit davant del 10 de Downing Street, es va obrir la porta i en va baixar Attle". Aquest, interrogat sobre l'aportació de Churchill durant la guerra, va respondre: "El que Winston va fer en essència va ser parlar". Dues maneres de fer política: Churchill i Attle encapçalen el rànquing de premiers del segle XX a la Gran Bretanya, si bé Attle va per davant de Churchill, perquè va edificar l'Estat de benestar.

El president Montilla, format en la política municipal, és dels polítics que fan més que no pas parlen. Això explica el seu discurs en el primer debat de política general. Després d'un seguit de realitzacions, va entrar --és clar que hi va entrar-- en el gran tema. La seva posició és diàfana: "Només tornarem a ser un punt de referència si superem la Catalunya acomplexada, la de la queixa permanent i el mal humor". S'ha d'apostar --va dir-- per una "Catalunya que no necessita cremar res per fer-se valer". Per acabar: "Sóc més partidari de la normalitat política que no pas de l'excepcionalitat política".

Les respostes s'han inspirat en la política de paraules, tenyida --segons la conveniència-- pel tint identitari, i adornada --segons l'estil-- per gestos tartarinescos. Ara bé, quan s'opta per la

política de fets com fa el president, aquests fets han de ser concloents. Per això, d'aquí a un any ho veurem. Però que ningú s'enganyi amb José Montilla: la seva tenacitat, el seu coratge i la seva potencial duresa són superiors als que avui es despatxen per aquí. No hi ha res més a la vista.